

Ի ՅԻՇ Ա.Տ ԱԿՍ ՄԵՌԵԼՈՅ

Արտօսր մի ևս .

Ա՞նց սիրտ ընդ լուռ այդ ագարակ թախծալից՝

Ուր անկանին ցան անդադար սերմանիք ,

ի ձմերանի եւ յամարան տապս հրատից .

Զի յափիտեանց ճակատագրեալ է կընիք

Սըփուել դոցա յանդաստանիդ ծոց անդորր ,

Յոր սաստ ոչ գամ մի տարերաց զօրեսցէ .

Ուր անողոք սերմանահանն ահաւոր

Ակօս յակօս լայնափեռեկ պատառէ .

Եւ սերմանիք ի սերմանիս

Խառն անկանին կուտակ կուտակ .

Որպէս սուզին ալիք յալիս՝

Զորովք ճըչէ փըրփըոց պըղպջակ .

Ճըչեաց , մընչեաց եւ հէք դու սիրու

ի սերմանիսդ ակօսից խիտ :

Տե՛ս աւանիկ տըրտում ամբոխ այցելուաց

երերածուփ , խորշոմերես , կորակոր ,

Ծնդ ագարակդ այդ ելանէ յամրընթաց .

Ոմն յառաջէ առ թաւ թըփիկ սըզաւոր ,

Ո՞մ անպաճոյն առ սեւաւ խաչիկ ի կանգուն .
Ո՞մ այլ ի հող՝ առ վէմ թաւալ մամուապատ .
Հընչեն հառաջք եւ հեծութեանց ձայնք լրուն .
Բիրք ըզմահու լուանան արձանս լալակաթ :

Եւ հէք դու , սիրտ , մատիր օն եկ ,
Ասո յայս տապան ցուրտ առ երի ,
Եւ ի դորա վերայ բեկբեկ
Խորտակեսջիր զերդ սափոր լի .
Լաց , հեծեծեաց , սըրբեա զտապանդ
Եւ զօր անուն ընթեռնուս անդ :

Ո՞հ , Հայր * , ներեա , յալուց խորոց իմ սըդոյս ,
Թէ ելեալ յայց քոյ մահաքուն տապանին՝
Աղեկոտոր ըզմըրմընջիւն դառն ողբոյս
Բերկրեցելումդ հոգետաւիդ յանմահ վին ,
Յաւէտազուարթ գըրգարանիդ յառագաստ ,
Հեղում ի լուր . դորով յոդիդ զարթիցէ
Ծնդ խիստ մորմնք քոյոց որդւոց չարաբաստ :
Աղաւնակերպ սաւառնելոյդ յաշարհէ
Սուրբ Սերովբիցդ արփիազգեաց
Եւ սըրբափայլ հուր քերովբից ,
Մըշտանորոգ՝ ի կայսդ արփեաց ,
Են ըզմայլանք , զըւարճք խընդից .
Մեզ հեծութիւնք յառըստորեւս
Հարկեն յարտօսր ըզմեզ եւ եւս :

Արտօսր եւս այլ , զի սիրտք զեղուն դեռ հեծեն .
Ծզյուրտ բաժակըն քամեսցուք արտասուաց
Ի թաւալեալ նըւիրական շիրմիդ վէմ .
Այլ յար մըրուրն ի յատակին կացցէ մած .
Սուգ թախծագին , տունկ ի հովտիս տըրտմութեան
Նոճիատիպ արձանացի տըխրատես .
Որ առ նովաւ սըդան , տըրտմին եւ հոգան ,
Արտասուեսցեն հառաջս հեղեալ դառնապէս ,
Հեկեկալիր եւ անձկայրեաց
Քո անուշակ յիշատակաւ .

Զերդ մինչ լըռեն ձայնք անձրեւաց ,
Հողմոյն ի շունչ յանտառին թաւ .
Ոստք ծանրացեալք անդ ցողադին
Կաթեն ըզշող շիթս ի գետին :

Արտօսը եւս այլ , զի ողողեալ բիբք ի լիճ
Եւ արտասուք արդ անկանին ի տապան ,
Դառն արտասուք . զի երաշխէպ բուռն հակիրճ
Յաննիազ տոյժս աւաղելի մարդկութեան ,
Զըդէ ըզսիրտս՝ յոր պահանջիմք անդադար ,
Ցերք ի ճակատ բերեմք ըզծանը այն վըճիռ ,
Հարանց ի հարս եւ ի յորդիս անցեալ յար .
Որ զաշս ի հող մեզ արկանել տայ յաթիռ .
Ուր նկատեմք մեք ըզմերոց
Սըրտից հատորսըս սիրալիս՝
Վաղավախճանս երկրին ի ծոյ .
Մաղկեալք գեռ նոր ծիլ ի ծըղիս ,
Գեռ ընդ կենաց ըստեղնեալ տունկ ,
Փըթըթեալ նոր նոցին գարունք :

Մահկանացու ծընեալք՝ ի մահ եւ հանուր
Վարիմք անդուլ . ի սոյն կըրթէ ցանդ ըզմեղ
Համատարած իսկ բընութիւն ընդհանուր .
Զի ըստ շըրջել եղանակացըն պէս պէս
Փոփոխին տունկք , թափին նախկինք , նորք յառնեն ,
Վայրավատեալ հոսին տերեկք աղաղուն ,
Ոչ եւս մեզ հեշտ հովանիս ոստք ծաւալեն .
Եւ ժողովին քաղ ի կողով միրգք հասուն :

Այսպէս վախճան է համայնից
Նընեալ՝ յետոյ եւ մեռանել .
Այլ ոյր ի կէս անդ ընթացից
Հատանի նուրք կենացըն թել ,
Մահն այն շիցէ արդեզք լալեաց ,
Դառնատոչոր հառաջանաց :

Յանշուք շինին ի տաղաւարն աղքատին
Ծնդ տապ տօթոյն , խամրեալ այտիւքն հէք մըշակ .
Վիճանս աղի գնացուցանէ դառնաղին .
Զի տարաժամ ըզտունկն հարեալ բարկ խորշակ

Բզմբրդաբեր դալար ուղէշս ակաղձուն
Յիր ցան ըզմէն մի յոյսն յերկիր թօթափեաց :
Եւ գեղաղէշ տունկն հերապանծ չեւ յաշուն
Եկեալ ժաման՝ թաւալեցաւ մայրամած ,

Որ հովանի տարածանէր
Ճերմակ գըլխոյն իւր ալեւոր .
Արդ խոնարհէ նա վայրաբեր
Բզմերկ ճակատ իւր քըրտնաթոր
Դրոշմել համբոյր մի հուսկ յետին
Եւ զկամադ օրհնել , Տէր , ի յերկին :

Դառնահոսան արտօսր հանդոյն ընթանայ
Եւ ի դարաստ քոյինատունկ սուրբ դրախտիս ,
Աղոթսա Տէր . զի տունկ չըքնաղ ի նըմա
Գեղածաւալ այն ինչ պարզեալ հովանիս
Ի 'ահա անկաւ եւ ճըմեցան ընդ նովաւ
Սիրտք յոլովից , եւ վէրք յոգիս կըշոեցան .
Եւ նորածին մատաղ հինդ բոյկը * առ նովաւ
Վաղաթարշամք խոնարհ ի հող կըքեցան .

Զորովք զբազուկ իւր հովանուտ
Շուրջանակի ծաւալ սրփուէր ,
Եւ ոչ արփւոյն ինչ կիզանուտ
Ճառագայթից երբէք ներէր ,
Գալ անկանել թափ ի դալար
Գիրդ գագաթունսըն ապիկար :

Արտօսր եւս այլ ի նուիրական վէմ շիրմին .
Զորով թէ գամ մի անցանեմք երբէք մօտ ,
Բզմթուրմ սըրբեալ զականողիս լալագին ,
Ծանրաթախիծ ընթերցցուք յար անազօտ
Զանցեալ նորին որ կայ յերկնից արդ դիւան ,
Եւ ըզներկայն լուսապայծառ յանհուն փառս ,
Խակ զապառնին ոհ աղի շիթք թացցեն զայն :
Եկեաց աստ սուղ , այլ ճոխ կենացն էր համար :
Վաստակեցաւ աստ քըրտնաթոր ,
Եւ խնդրեաց ոչ յերկրի հանդիսատ ,

* Խմա շհինդ ձեռասունսն առ մահճոք վախճանելցյն :

Յաւէտ երկնիցն էր տարփաւոր
Կըրթելով յայն զակն եւ ըզմիրա .
Յոր համբարձաւ արդ աւանիկ ,
Զեղբարց ըզմէր տանելով յինք :

Որոց յաւանդ յիշատակաց յաւիտեանց
Եթող յաստիս ըզմէմ յըրտին մահակիր ,
Չոր ի թանալ մեր ի կայլակս արտասուաց ,
Համբառնալով , Տէր , զաչս առ գեղ՝ ցողակիր ,
Համբերատար ըզկամադ օրհնեմք տընօրէն .
Եւ յանդիման քոյ խոնարհեալ կամակար
Ըզդլուիս ի վայր եւ ըզճակատս հողեղէն
Աստուածասաստ քոց հրամանաց կամք պատկառ :
Ի կենցաղումն հեծեծութեան
Ուր խինդ եւ լալ է հասարակ .
Որպէս ծաղիկ բաղմաբուրեան
Թէ բուսանի խառն ընդ տատասկ ,
Մերթ լամք եւ է զի զուարճանամք .
Այլ քո օրհնեալ միշտ լիցին կամք :

Հ . Ա . Ե .

Յոյն բանաստեղծից նկարագրական
ձշուրիւնը .*

Յոյն բանաստեղծները (այսպէս)
պարզ միջոցներ գործածելով անպա-
ճոյն կերպով իրենց բնակութեան եր-
կրին մասերն այսպէս հաւատարմու-
թեամբ ու կենդանի նկարագրեցին որ

* Յօդուածս նոր վախճանեալ Ամբէրի Յու-
նաստան , Հոռվ և Տանդէ գրուածքն է : Հեղինակն
իւրաքանչիւրին վրայ խօսել սկսելէն առաջ իր
ընդհանուր վերնագիրը կը բացատրէ այսպէս .
Յունական բանաստեղծութիւնն ՚ի Յունաստան . Հոռվայ ,
Էւրպարանդն ՚ի զանազն դարս . Ուշերութիւն Տանդէա-
կան . այս իրէք նիւթն ալ այլ և այլ զլուկներ
բաժնած բարակ գիտութիւններով ու նորանոր
իմաստներով գիտնաբար և իբր ականատես եր-
կարօրէն կը խօսի : Մենք Յունաստանի վրայ ըրած

ինչուան այսօր ճանապարհորդաց զար-
մանքի նիւթ է : Մանաւանդ Հոմերոս
հրաշալի է այս հաւատարմութեան կող-
մանէ . Ստրաբոն միշտ Աքիլլիսի և Ո-
դիսեայ երգին վկայութիւնը մէջ կը
բերէ . իրեն համար Հայրն բանաստեղ-
ծոյնակ գերազանց տեղագիր է : Շատ
հետաքրքրական բան է զիտել թէ ինչ-
պէս հոմերական բանաստեղծութեան

մատենագրական տեսութիւնն սկսած ըլլալով
թարգմանել (տես Բազմ. ծէ տարի , երես 153)
չուզեցինք անկատար թողուշ . մանաւանդ շարու-
նակութեանը մէջ Հոմերոսի բանաստեղծական
կատարելութեանցը վրայ մասամբ մը ճսիսացած
ըլլալը տեսնելով աւելի յորդորուեցանք ՚ի նոյն .
մատածելով թէ շատ զիւրին է հիմա ազգերնուու
համար գաղղիացի անուանի գրագիտին ըսածներն
ստուգել , յոյն քերթողահօր ոգւոյն ճշգրտապէս
թափանցող աննման թարգմանութիւն մը ձեռք
ունենալով :